

N:o 131.

Af herr **P. Nilsson** i Bonarp *m. fl.*, om tillägg till 3 § 12 mom. tryckfrihetsförordningen.

Oaktadt de lagbestämmelser, som nu finnas för att söka hindra allmänheten från att deltaga i spel på de stora utländska lotterierna, är det dock ett sorgligt faktum, att deras antal, som spela på nämnda lotterier, är betydligt, att stora penningssummor utgå från Sverige för lotter, och att blott få af de spelande erhålla ersättning i form af större eller mindre vinster. De nu gällande bestämmelserna synas därför ej vara tillräckligt effektiva för att fylla sitt mål, som är att för den svenska allmänheten försvåra deltagandet i spel på utländska lotterier, ty att helt och hållet hindra sådant deltagande kan icke ske äfven genom de strängaste lagbestämmelser.

I tryckfrihetsförordningen § 3 mom. 12 stadgas, att tryckt inbjudning till lotteri och andra tillkännagifvanden angående utländska eller icke tillåtna lotterier ej få införas i tidningar. Men däremot är det icke förbjudet att offentliggöra dragningslistor för dylika lotterier. Så får man t. ex. hvarje månad i de flesta sydsvenska tidningar se dragningslistor införda för det danska klasslotteriet. Under flera månader försiggå där dragningar några dagar å rad och två gånger om året ända till tio dagar i följd. De i tidningarna publicerade dragningslistorna innehålla äfven en uppgift på de respektiva vinsterna. Genom detta oupphörliga publicerande af större och mindre vinster, som tillfallit lottinnehafvare, uppeggas spellustan mycket mer, än fallet kan blifva genom några som helst annonser, och är det otvifvelaktigt, att den stora frekvensen i södra Sverige i danska klasslotteriet i väsentlig mån är beroende af den stora reklamen af dragningslistorna. Det är ingen mening i att förbjuda annonsering, som ju alltid skulle tillföra landet någon liten inkomst, samtidigt med att denna

gratisreklam i jättestorlek tillåtes. Man kan ju tycka det vara lätt få slut på nämnda reklamer genom att respektive tidningsägare öfverenskomma att ej införa några dragningslistor i sina tidningar, men dels äro åsikterna mycket delade angående lotterispelets skadlighet och dels är konkurrensen tidningarna emellan för stor för att man skall kunna tänka sig någon möjlighet att på öfverenskommelsens väg få slut på ifrågavarande gratisreklam. Då det är allmänt känt, att i Sydsverige ett stort antal personer tillhörande olika samhällsställning äro mer eller mindre intresserade för att få veta resultaten å dragningarna vid det danska klasslotteriet, så må man ej undra, att den tidningsägare, som ej i sin tidning inför dragningslistorna, har att frukta en minskning af prenumeranter och därför anser sig nödgad att äfven deltaga i den gratisreklam, som publicerandet af dragningslistorna innebär.

För att göra ett slut på detta och samtidigt ytterligare söka stäfja lusten för deltagandet i spel på utländska eller ej tillåtna lotterier borde i tryckfrihetsförordningen stadgas förbud mot dylika dragningslistors publicerande.

Visserligen hafva vi icke förbisett, att en förändring, sådan vi här föreslagit, förutsätter ett tillägg till kungl. förordningen den 6 augusti 1881 angående förbud för lotterier, men vi förutsätta, att därest den af oss föreslagna förändringen i tryckfrihetsförordningen varder af Riksdagen beslutad, Kungl. Maj:t vidtager åtgärder för att åstadkomma nödigt tillägg i tillämpliga delar af nämnda kungl. förordning.

På grund af hvad ofvan anförts få vi vördsamt föreslå, att Riksdagen måtte besluta,

att i tryckfrihetsförordningen § 3 mom. 12 efter orden: »skolande med böter till enahanda belopp beläggas inbjudningar till deltagande uti inländskt lotteriföretag, som ej tillåtet är, äfvensom i utländskt lotteri» tilläggas: »samt dragningslistor för dylika lotterier».

Stockholm den 27 januari 1904.

P. Nilsson.

Nils Jönsson.

L. Gust. Broomé.
